

ת"פ 51181/12/14 - מדינת ישראל נגד י ק

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 51181-12-14 מדינת ישראל נ'
ק(עציר)
מ"ת 51193-12-14
12 דצמבר 2016

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
י ק
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן נוב
הנאשם וב"כ עו"ד אורן יצחק

גזר דין

רקע

הנאשם הודה בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים והורשע לפיכך בעבירות שביצע כלפי בת זוגו במועדים הרלוונטיים (להלן- "המתלוננת") כפי שיפורט להלן.

בדיון שהתקיים ביום 28.4.15 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום בתיק 51181-12-14, במסגרת הסדר טיעון, והורשע, על סמך הודאתו, בעבירות אלה:

עבירה של תקיפה סתם של בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1973 (להלן- "חוק העונשין"),

עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין,

עבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בתיק 51181-12-14:

בתאריך 20.12.14, בסמוך לשעה 19:30 בבית בו התגורר הנאשם ב.....(להלן- "הבית"), בחדרו של הנאשם, פרץ יכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע יחסיהם. בנסיבות אלה, אמרה המתלוננת לנאשם כי בכוונתה לעזוב את המקום. הנאשם הטיח במתלוננת: "תלכי, מה את מאיימת עלי". בתגובה החלה המתלוננת לבכות, לקחה מזוודה עמה באה ואמרה כי היא רוצה ללכת. בתגובה אחז הנאשם עם ידיו בידיה בחוזקה, נעל את דלת החדר ואמר לה: "את לא זזה מפה". המתלוננת אמרה כי תפנה למשטרה ובתגובה תפס הנאשם בשתי ידיה, בעט בשולחן סמוך ואיים: "אני אשבור כל מה שהבאתי לך לבית". המתלוננת ביקשה מהנאשם כי יפתח את דלת החדר ובתגובה אחז הנאשם בידיה, טלטל אותה והפיל אותה על המיטה תוך שהוא אוחז בידיה, מצמיד אותן למיטה ומונע ממנה לקום. בהמשך לכך, אמרה המתלוננת לנאשם כי אם לא ייתן לה לצאת תזעיק משטרה ובתגובה פתח הנאשם את הדלת תוך שהוא אוחז במתלוננת בידיה ואיים עליה באומרו: "שלא תעזי להתלונן עלי במשטרה, את לא זזה מפה עד שלא תבטיחי לי שלא תתלונני במשטרה". בנסיבות אלה, רצתה המתלוננת לרדת במדרגות הבית והנאשם אחז בידיה והכניסה אל החדר. בתגובה לכך איימה המתלוננת כי תזעיק משטרה והנאשם הרפה ממנה והשניים ירדו במדרגות הבית. על מדרגות הבית חסם הנאשם את דרכה של המתלוננת ואיים עליה באומרו: "שלא תעזי לצאת מפה עד שאת מבטיחה שאת לא מתלוננת עלי במשטרה". המתלוננת ניגשה לצאת מדלת הכניסה ובתגובה נעל הנאשם את הדלת ולקח את המפתח. המתלוננת יצאה מהבית דרך דלת צדדית.

בדין שהתקיים ביום 12.10.15 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן נוסף בתיק 26659-08-14 והורשע, על סמך הודאתו, בעבירות אלה:

עבירה של תקיפת סתם של בן זוג לפי סעיף 282(ב) ביחד עם סעיף 379 לחוק העונשין,

עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין,

עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982,

עבירה של הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק העונשין.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בתיק 26659-08-14:

בתאריך 25.7.14, סמוך לשעה 15:00, ב....., במהלך יכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאחז בשתי ידיה, הושיב אותה על ספסל במקום, אחז בה באופן שלא אפשר לה תזוזה וניער אותה. לאחר שעלה בידה להשתחרר מאחיזתו ולאחר שהודיעה לו כי בכוונתה להזמין משטרה למקום, תקף הנאשם את המתלוננת בשנית שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאחז בגופה ומשכה בכוח מבלי לאפשר לה יכולת תנועה. בנסיבות אלה אמר הנאשם למתלוננת: "את יודעת מה? תתלונני. אני לא אוהב אותך יותר, תתביישי לך". לאחר ששבה המתלוננת והודיעה לו כי בכוונתה להתלונן במשטרה, הוסיף הנאשם ותקף אותה שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאחז בשתי אמות ידיה והדף אותה לאחור, הוסיף ותפס אותה עד שלבסוף דחפה ונמלט מהמקום. במהלך מסירת תלונתה במשטרה רחובות, איים הנאשם על המתלוננת בכך שסמוך לשעה 15:45 שלח שתי הודעות כתובות למכשיר הטלפון הנייד שלה בהן נאמר: "חכי תראי מה אני אעשה לעצמי בגללך, אני אחתוך את הורידים רק שלא יעצרו אותי, תראי למה גרמת, את סתם רוצה להעליל עלי דברים! ונראה איך תחיי אח"כ עם הרגשות האשמה האלה... תראי עוד

היום זה יקרה" זאת בכדי להפחידה או להקניטה שלא כדן. בהמשך לכך, סמוך לשעה 16:20, במהלך שיחה טלפונית, בה ניסה החוקר זוהר שלום לשכנע את הנאשם להתייצב בתחנת המשטרה בהיותו חשוד בבריחה, איים הנאשם על המתלוננת בפני החוקר, בכך שאמר לו: "אני אפגע בעצמי אם היא לא תבטל את התלונה ואתה תראה שזה מה שיהיה", זאת בכדי להפחיד או להקניט שלא כדן. בהמשך לאמור, בין השעות 17:00-18:00, הטריד הנאשם את המתלוננת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד בכך ששלח לה עשרות הודעות כתובות בהן נאמר:

"תתביישי לך על מה שעשית"

"אני אספר את כל מה שאני יודע עלייך לכל המשפחה שלך"

"אני שקרנית פתולוגית זה מה שאת"

"את לא מסוגלת להסתמס אפילו כפויית טובה אחרי כל מה שעשיתי למענך"

"ותראי כולם יידעו מי זאת ... (שם המתלוננת)"

"בטח את בוכה להם שמה כמו תינוקת ועל מה על כלום"

"תראי אני אשלח לאבא שלך תמונות שלנו עכשיו אם לא תתקשרי"

"תינוקת מגעילה"

"תראי כמה פעמים הרסת את השבת לבן אשם שאהב אותך"

"מה יש לך להגיד???"

"מה את אומרת אני אתקשר לאבא שלך עכשיו?"

"תבטלי את התלונה הזאת כדי לך"

"נראה לך גם שאני אפגע בעצמי בגללך, סתם אמרתי את זה כדי לבדוק אם אכפת לך ממני אז כנראה שלא וגם לי לא אכפת ממך כבר נמאסת עלי לגמרי".

בהמשך לאמור, בין השעות 18:30-19:08, הוסיף הנאשם והטריד המתלוננת באופן דומה על ידי שליחת הודעות כתובות בנוסח דומה ובין השאר כתב לה: "אני אפיץ עלייך שמועות בכל רחובות על מה שאני יודע עלייך".

בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. לאחר שהתקבל התסקיר הראשון נעתרתי לבקשת הנאשם להפנותו בשנית אל שירות המבחן לקבלת תסקיר משלים אשר יבחן את השתלבותו בהליך טיפולו בו היה מצוי.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן חזר בתסקיר האחרון על המלצתו הקודמת לתת עדיפות לאפיק שיקומי לאור מורכבות מצבו של הנאשם והמליץ להטיל עליו מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 150 שעות תוך שהנאשם יידרש להמשיך טיפול במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים בנס ציונה לצד המשך קשר עם שירות המבחן ומסירת בדיקות שתן.

תסקירי שירות המבחן מתארים נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו. עם זאת יצוין כי הנאשם כבן 28, רווק המתגורר עם אביו ושני אחיו, עובד בעבודות מזדמנות בתחזוקה ושיפוצים ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ולא גויס לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים בהיותו נער. החל מחודש ינואר 2016, הנאשם משולב בטיפול ביחידה לטיפול באלימות במשפחה בנס ציונה, ומדיווח שהתקבל עולה כי הנאשם הגיע באופן עקבי ושיתף פעולה.

בשיחה עם המתלוננת מסרה היא לשירות המבחן כי אינה מצויה בקשר עם הנאשם ושללה איום או אלימות מצדו מאז הגשת התלונה האחרונה.

באשר לשימוש בסמים, מסר הנאשם כי השתמש בעבר בקנאביס במסגרת קשרים חברתיים וכדרך להרגעה עצמית ושלל שימוש בסמים בשנים האחרונות. בדיקות לאיתור סמים שנערכו לנאשם על ידי שירות המבחן נמצאו תקינות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בתא משפחתי מורכב ורווי קשיים ובתנאי הזנחה ועזובה רגשית וכי במצבי מתח וחרדה עלול הוא להגיב באופן אימפולסיבי תוך התעלמות מצרכיו של האחר וזאת על רקע תחושות נחיתות ודימוי עצמי נמוך. כמו כן צוין כי כיום הנאשם מתמודד עם ריבוי קשיים במסגרת המשפחתית ונדרש לסייע לבני המשפחה ומתקשה לבסס עצמאות, נפרדות ויציבות תעסוקתית.

שירות המבחן ציין כי סנקציות קודמות לא הרתיעו את הנאשם אולם מאז שילובו בטיפול מגלה הוא שיפור ביכולותיו להתבוננות ביקורתית אודות התנהגותו האלימה וקשייו בוויסות דחפים. שירות המבחן העריך כי לצד קשייו, הנאשם משקיע כיום משאביו לניהול אורח חיים תקין, נמנע ממעורבות בפלילים ומסייע לבני משפחתו.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

בא כוח המאשימה כי על אף המלצת שירות המבחן בתסקיר האחרון עמדתו היא להשית על הנאשם מאסר בפועל במתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. לטענתו תוכנו של התסקיר אינו הולם את ההמלצה שבסופו וכי הנאשם מצוי בראשיתו של הליך טיפולי ארוך טווח באופן שאינו מבסס אפיק שיקומי. לטענת המאשימה העבירות אותן ביצע הנאשם הינן חמורות ואינן מעידות על מעידה חד פעמית, ויש ליתן משקל לחומרה לעובדה כי הנאשם ביצע עבירות באופן חוזר ונשנה כלפי המתלוננת אשר הייתה בת זוגו.

בא כוח הנאשם ביקש לדחות את עמדת המאשימה וטען כי התסקיר האחרון הינו תסקיר חיובי המלמד כי הנאשם שעה לעצת הגורמים המקצועיים והשתלב בהליך טיפולי, תוך שלא נפתחו תיקים נוספים והוא נמצא נקי מסמים. בא כוח הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות המשפחתיות של הנאשם וטען כי הוא המטפל באביו ובשני אחיו, בעניינם אף הציג

מסמכים, ועובד בעבודות מזדמנות תוך שהוא מצליח להגיע למפגשים הטיפולים ומשתף פעולה. על כן טען כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה באופן המעדיף ענישה שיקומית לנאשם כהמלצת שירות המבחן.

דין והכרעה.

המקרה שלפני כמו מאות או שמא אלפי כתבי אישום המוגשים על ידי התביעה המשטרית בגין עבירות שבוצעו בין בני זוג, ואומר כי להתרשמותי, לנוכח הכמות העצומה של כתבי האישום המוגשים על ידי התביעה המשטרית, אי אפשר להשתחרר מהרושם כי התביעה מובלת על ידי שיטה של "אצבע קלה על ההדק". אכן, איני מתעלם מהלחץ הציבורי הקיים בדבר הנחישות והקשחת הענישה בתחום זה. אך יש לקחת הדברים בפרופורציה. התביעה, כך נדמה, מובלת על ידי התפיסה הכוללנית והבלתי מתפשרת או בלתי מאבחנת בין המקרים.

המקרה שלפני מבטא, על פי עובדות כתב האישום, שהרי זו היא המסגרת העובדתית היחידה הרלבנטית לענישה, לצד תסקיר שירות המבחן, מערכת יחסית, בלתי בשלה בין שני בני זוג. שני אלה לא השכילו להטמיע יחסים זוגיים, עניין מורכב ביותר לכל הדעות. המריבות בין השניים הביאו לעולם שני כתבי אישום אשר ההתרשמות הכללית מהם, במבחן שבדיעבד, כי מדובר במקרים שכיום אין בהם כל חומרה. יתירה מזו שירות המבחן, על פי אמינות ומקצועיות של קציני המבחן, בחן בדק וניתח עניינו של הנאשם. לבסוף עלה בידי השירות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי שיקומי שהיה מוצלח ביותר. בסופו של יום המליץ שירות המבחן להעדיף הפן השיקומי על פני הפן הענישתי, תוך שהנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן. במסגרת פיקוח שירות המבחן יחויב הנאשם להמשיך להיות בטיפול במחלקה לשירותים חברתיים בנס ציונה לצד הקשר עם שירות המבחן ובתוך כך מעקב אחר בדיקות שתן לאיתור שימוש בסמים.

התביעה המשטרית הולכת, כאמור, אחר עקרון אחד, והוא ההחמרה בענישה, וחבל שכך. העיקרון הוא מדיניות הענישה בעבירות מסוימות, וככל שמדובר בעבירות אלימות בין בני זוג, מבחינת התביעה - אחת היא החמרה בענישה ולא משנה אם יהיה בכך כדי לדרדר אדם ולסכל שיקומו. נדמה כי ראוי לתביעה, לעיתים, במיוחד לנוכח המלצות שירות המבחן, לשקול שמא מדיניות הענישה הולכת לעיתים, במקרים ובנסיבות המתאימים, אחר שיקולי שיקום. שהרי ממה נפשך? אם יצליח הנאשם בהליך השל"צ ופיקוח שירות המבחן, אזי טוב יהיה לכולם, במיוחד לאינטרס הציבורי, ואם ייכשל ממילא יובא להישפט מחדש, מן הסתם על פי בקשת שירות המבחן.

כפי מצוות המחוקק מצאתי כי במקרה זה, מתחם העונש ההולם יכול ויהיה כפי שיטת התביעה. יחד עם זאת אעיר כי נראה לי שלמרות העובדות המפורטות בשני כתבי האישום, שלכאורה יש בהן העצמה של חומרת המעשים, הרי שיש והרף התחתון של מתחם העונש יהיה מאסר על תנאי ולא דווקא מאסר בפועל. אלא שעל פי נסיבות המקרה והעובדות, כאמור, ובשים לב למדיניות הענישה, אני נאות בדוחק רב, לקבל המתחם המחמיר כפי שיטת התביעה, דהיינו שהרף התחתון של מתחם העונש יהיה מאסר, שיש וירוצה בעבודות שירות. אלא שבמקרה שלפני, אני מקבל המומלץ על ידי שירות המבחן לפיו יש להעדיף שיקולי שיקום. משום כך על פי המתווה של סעיף 40 ד. לחוק העונשין, אני סבור כי גם אם יש ממש במתחם העונש שהציבה התביעה, הרי שבמקרה שלפני ראוי והולם לחרוג לקולא ממתחם זה.

בבואי לגזור הדין במקרה זה, לא התעלמתי מהעובדה שלנאשם עבר פלילי. יחד עם זאת, הרשעתי האחרונה הינה מלפני שנתיים, ובעבירה מלפני כארבע שנים. אלא שעל פי המצוי לפני, העבירות בהן הודה הנאשם, אינן מסוג העבירות שבעברו הפלילי, רוצה לומר אלימות בין בני זוג.

אשר על כן אני דוחה עמדתה העונשית המחמירה של התביעה שכן כפי העולה ממכלול הנסיבות יש לעשות כדי ליתן לנאשם יד ועזרה לשיקומו. ובתוך כך מובהר לנאשם כי אם יכשל במסגרת השל"צ ופיקוח שירות המבחן, יישפט שוב שאז מן הסתם יוחמר עמו הדין.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

איני גוזר על הנאשם עונש של קנס אלא מחייבו לחתום על התחייבות להימנע מעבירה לפיה אם יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע במשפט זה תוך שלוש שנים מהיום ישלם סך של 2,000 ש"ח.

לא יחתום הנאשם, על התחייבות, כאמור, ייאסר למשך 7 ימים.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 150 שעות על פי תכנית שהוכנה עבורו על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ, הנאשם הבין והסכים.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

מוצגים:

ייעשה בהם כפי הוראות הדין.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ז, 12/12/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יחל בביצוע תוכנית השל"צ ביום 22/1/2017.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ז, 12/12/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר